

[Hans Kjær.]

fald hvis de skal have virkninger, også skaber irritationsmomenter; det er næsten en naturlov. Så må importørerne finde nogen trøst i, at det trods alt er et ret lempeligt indgreb, og dertil at det helt har midlertidig karakter; for ved gennemførelsen af den nye toldlov, som efter forslaget skal vedtages i næste samling med virkning fra 1. april, etableres der jo et kreditsystem. Til den tid skulle man alligevel have været oppe på satsen, så med etableringen af kreditsystemet vil man igen kunne få nogen balance i foretagendet.

Hvad angår papirafgiftens bortfald, er det klart, at det for alle er nemmere at være begejstret for, at afgifter falder væk, end at de stiger, så her kan vi formentlig alle give fuld tilslutning. Jeg skal henholde mig til, at der også fra mit partis side ved gentagne lejligheder fra det høje tings talerstol er fremsat udtalelser om det ønskværdige i, at man, så snart der var finansiel baggrund derfor, lod denne afgift falde væk, fordi afgiften er diskriminerende i forhold til andre emballageformer, fordi den måske er kulturfjendsk, da den specielt rammer bøger, og, hvad der ikke mindst har gjort indtryk, fordi den er overordentlig administrativt belastende på grund af de særlige systemer med tilbagebetaling. Det er da også, som hr. Grünbaum var inde på, sådan, at der i det såkaldte afgiftskulegravningsudvalg har været bred enighed om, at vi nu, hvor vi nærmer os afslutningen af arbejdet, skulle have anført en bemærkning om, at vi meget gerne så, at ændringen i afgiftssatserne, når den engang kom, skete på en sådan måde, at vi i hvert fald kunne slippe for denne upopulære afgift. Nu har finansministeren ved sit initiativ overflødiggjort, at kulegravningsudvalget anfører dette i sine afsluttende kommentarer til sit arbejde, og det skal jeg gerne takke ministeren for; så behøver vi ikke at bruge noget af det dyre papir til at skrive det.

Jeg skal slutte med på mit partis vegne at give tilsagn om medvirken til en hurtig udvalgsbehandling, specielt naturligvis af de to forslag, som det er tilsigtet at gennemføre i dag.

Jens Frandsen: Baggrunden for de forslag, vi her behandler, blev så grundigt debatte-

ret i fredags, at jeg kun skal gøre nogle få bemærkninger. Hr. Hans Kjær har været inde på nogle tekniske ting, og dem skal jeg heller ikke gå dybere ind i.

Forslagenes paragraffer er overskuelige, og interessen samler sig særlig om forhøjelsen af momsprocentsatsen til de 15. Nødvendigheden af økonomiske indgreb i situationen er for venstre indlysende, og forslaget er et afgørende led i den helhed, regeringen beder folketinget om at vedtage. Det er jo ingen hemmelighed, at venstre gerne havde set en momsforhøjelse brugt til en noget større omlægning af statens indtægter, men trods dette skal der ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi i situationen absolut hellere bruger momsens end andre udveje til forøgelse af indtægterne.

Jeg giver regeringen medhold i, at det må være finanspolitikken, der må bære en større del af byrden, og jeg kan føje til, at pengepolitikken for mig sådan set alt længe nok har måttet bære en for stor del af byrden. Ved forslagets gennemførelse strammes den allerede stramme finanspolitik yderligere. Venstre lægger stor vægt på, at den tilbageholdenhed i udgiftsstigningerne, regeringen har givet udtryk for, fastholdes. Tilbageholdenhed i forbrugsstigningstakten og forøgelse af eksporten, så betalingsbalancen kan bedres, er absolut nødvendig, såfremt vi i det lange løb skal bevare en høj og stabil beskæftigelse, hvilket vi alle er tilhængere af.

Jeg tror i øvrigt, at der er stor forståelse i befolkningen for, at man nu strammer, således at vi kan komme ud af de vanskeligheder, vi er i.

I momssystemet har vi været enige om at yde kompensation til de laveste indkomster og i børnetilskuddene for at imødegå de sociale skævheder, der ellers ville opstå. Dette føres naturligvis à jour ved denne forhøjelse. Jeg siger dette i anledning af hr. Grünbaums bemærkninger. Selvfølgelig er det ikke særlig populært at foretage den slags indgreb, men vi erkender nødvendigheden og er villige til at tage ansvaret derfor. Jeg tror, det vil have den tilsigtede virkning, og håber, at vi må komme ind i mere smult vande, hvor, som hr. Grünbaum gav udtryk for det, der kan blive mulighed for en lempelse engang, men absolut ikke før vi har fået situationen rettet virkelig op.